

اسلحه کامل خدا چیست؟

عبارت “اسلحه کامل خدا” از افسسیان فصل ۶ آیه های ۱۳ تا ۱۷ می آید: “بنابراین، از یک‌یک سلاح‌های خدا به هنگام حمله دشمنان، شیطان، استفاده کنید، تا بتوانید حمله‌های او را دفع نمایید و در آخر، بر پایهای خود محکم بایستید. اما برای این منظور، «کمر بند محکم راستی» را به کمر ببندید و «زره عدالت خدا» را در بر نمایید. «کفش انجیل آرامش‌بخش» را به پا کنید تا به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه اعلام نمایید. «سپر ایمان» را نیز بردارید تا در مقابل تیرهای آتشین شیطان محفوظ بمانید. «کلاهخود نجات» را بر سر بگذارید و «شمشیر روح» را که همان کلام خداست، بدست گیرید.”

افسسیان فصل ۶ آیه ۱۲ به روشنی اشاره می کند که نبرد با شیطان، نبردی روحانی است، و از این جهت هیچ سلاح فیزیکی در برابر او و خادمشان کارساز نیست. فهرستی از شیوه های خاصی که شیطان استفاده خواهد کرد به ما داده نشده است. اما از این متن کاملاً روشن است که اگر ما وفادارانه از تمامی دستورها پیروی کنیم، قادر خواهیم بود که بایستیم، و راه و روش های شیطان هر چه باشد، ما پیروز خواهیم شد.

اولین قسمت از سلاح ما حقیقت است (افسسیان فصل ۶ آیه ۱۴). درک این آسان است چرا که شیطان “پدر دروغهاست” (یوحنا فصل ۸ آیه ۴۴). فریب جزء بالاترین موارد در فهرست چیزهایی است که خدا از آن بیزار است. “زبان دروغگو” یکی از چیزهایی است که او از آن کراهت دارد (امثال فصل ۶ آیه های ۱۶ تا ۱۷). بنابراین به ما نصیحت شده است که حقیقت را برای تقدس و رهایی خودمان و همچنین برای منفعت کسانی که بر آنان شهادت می دهیم، بر تن کنیم.

همچنین در آیه ۱۴ به ما گفته شده که زره پارسایی را بر تن کنیم. زره از ابزار حیاتی یک جنگجو بود، در برابر ضربات از او محافظت می کرد که نداشتن آن بسیار کشنده بود. این پارسایی، اعمال خوبی نیست که توسط انسانها انجام می شود. بلکه، این پارسایی مسیح است که توسط خدا داده شده است و توسط ایمان دریافت می شود، که از قلبهایمان در برابر اتهامات و حمله های شیطان محافظت می کند و باطنمان را در برابر حملات او امن نگاه می دارد.

آیه ۱۵ صحبت از آمادگی پاها در نبرد روحانی می کند. دشمن گاهی اوقات در میدان نبرد، موانع خطرناکی را در مسیر پیشروی سربازان قرار می دهد. ایده آمادگی برای انجیل صلح به عنوان پوشش پا اشاره دارد به آنچه که برای پیشروی در قلمرو شیطان نیاز داریم، یعنی آگاهی از اینکه تله هایی وجود خواهند داشت، و پیام انجیل برای صید جانها برای مسیح بسیار ضروری است. شیطان موانع زیادی را

در مسیر کار گذاشته است تا جلوی بشارت انجیل را بگیرد.

سپر ایمان که در آیه ۱۶ صحبت از آن شده است، باعث می شود که بذر شکی را که شیطان درباره وفاداری خدا و کلامش می کارد، بی اثر شود. ایمان ما که مسیح "بانی و کامل کننده" آن است (عبرانیان فصل ۱۲ آیه ۱۲)، همچون سپری طلایی، گرانبها، خالص، و ضروری است. "کلاه خود" نجات در آیه ۱۷ برای محافظت از سر است و بخش حساسی از بدن را در امان نگاه می دارد. می توانیم بگوییم که شیوه تفکرمان باید مراقبت شود. سر، مرکز فکر است و وقتی به امید ضمانت حیات ابدی، محکم بچسبید، تعالیم دروغین را نخواهد پذیرفت و همچنین وسوسه های شیطان را راه نخواهد داد. شخصی که نجات نیافته است، نمی تواند ضربات تعالیم دروغین را دفع کند چرا که کلاه خود نجات را ندارد و ذهنش قادر نیست که بین حقیقت روحانی و فریب روحانی تفاوت قائل شود.

آیه ۱۷ خودش معنای شمشیر روح را تفسیر می کند که کلام خداست. درحالیکه دیگر اجزای سلاح روحانی، ذاتاً تدافعی هستند، شمشیر روح تنها سلاح تهاجمی در اسلحه خداست و از تقدس و قوت کلام خدا سخن می گوید. سلاح روحانی بزرگتر از کلام خدا قابل تصور نیست. هنگامی که عیسی در بیابان وسوسه می شد، کلام خدا همیشه پاسخ قوی او به شیطان بود. چه برکتی است که همان کلام در اختیار ماست!

در آیه ۱۷ به ما گفته شده است که علاوه بر پوشیدن اسلحه کامل خدا، در روح دعا کنیم (یعنی با فکر مسیح، با قلب او و با اولویتهای او). ما نمی توانیم از دعا غافل شویم، چرا که دعا طریقی است که ما قدرت روحانی را از خدا دریافت می کنیم. بدون دعا، بدون تکیه بر خدا، تلاشهایمان در نبرد روحانی، تهی و بی فایده است. اسلحه کامل خدا، یعنی حقیقت، پارسایی، انجیل، ایمان، نجات، کلام خدا، و دعا وسیله هایی هستند که به ما داده شده اند تا بوسیله آنها در نبردهای روحانی پیروز، و بر وسوسه ها و حملات شیطان چیره شویم.